

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه- کابل

۰۹ اگست ۲۰۱۹

[شهرکابل، شهر غم برای مردم عادی]

در پل سرخ موجی ماهریست که یک پای ندارد اما روحیه و کارش عالیست. خواستم تلخی سخنان تاکسی ران را فراموش کنم. بوتم را به موجی دادم که رنگ کند. کنارش خانمی با پای برهنه روی زمین نشسته بود و چای می نوشید. موجی هنگام کار با آن خانم متلک می گفت و ظریفانه شوخی می کرد. روی چوکی نشستم و از شوخیها و کار موجی لذت می بردم.

زن آخرین شوب چایش را نوشید و قصد رفتن کرد. از کنارش چوبی را گرفت و کورمال کورمال دور شد. خانم نابینا بود و بوجیی که نمی دانم داخلش چه بود با خود حمل می کرد. موجی از پشت خانم صدا زد که "قاری پنچی قرضداری".

موجی که پا پنداشت آخرین برس ها را به بوت من زده روی سوی همسایه کراچیدارش کرد و گفت: "مه پسانترک فاتیه میرم فکرت طرف همینا باشه".

در جاده های کابل جای درد نرسیده و آرام را نمی توان به آسانی یافت. هرطرف خشم و اندوه، معلولیت و گلم غم هموار است.